

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **E. P.**, narozená dne X
bytem B. 3, X Z.
zastoupena advokátem JUDr. Josefem Jurasem
sídlem Jiráskovo náměstí 121/8, Ostrava

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2017, č. j. ZKI OP-O-67/1079/2016-19,
ve věci opravy chyby v katastrálním operátu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2017, č. j. ZKI OP-O-67/1079/2016-19, ve věci opravy chyby v katastrálním operátu (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Prostějov (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. OR-298/2016-709-20, a toto rozhodnutí potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

B. Žaloba

2. Žalobkyně navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí. Namítala, že stav katastrálního operátu neodpovídá obsahu nabývacích listin, neboť hranice mezi pozemky parc. č. X a X v k. ú. R. na M. není totožná s jejich zaměřením v roce 1968. Podle žalobkyně katastrální úřad posunul hranice pozemku parc. č. X v neprospěch žalobkyně. Šíře pozemku parc. č. X se jednáním katastrálního úřadu zmenšila z 13,7 m na 11,8 metrů, proto se část chaty žalobkyně č. e. X ocitla na cizím pozemku (parc. č. X). Žalovaný svůj postup na str. 9 napadeného rozhodnutí odůvodnil „existencí tříd“. Na pozemek žalobkyně se dle žalovaného vztahuje třída 8 s odchylkou 2,66 m, podle žalobkyně však v řadové zástavbě a staveb umístěných blízko sebe měly správní orgány používat třídu 3 s odchylkou 40 cm. Tuto nesrovnalost žalovaný v napadeném rozhodnutí neodůvodnil.
3. Podle žalobkyně vznikla chyba, proti které brojí, při zaměření chaty č. e. X na základě geometrického plánu z roku 1990. Nebyla dodržena šíře pozemku parc. č. X, která byla zúžena, aby chata č. e. X na pozemku parc. č. X nezasahovala do pozemku parc. č. X ve vlastnictví žalobkyně.
4. Žalobkyně dále namítala, že z porovnání katastrálních map ze dne 17. 6. 2008 a ze dne 26. 1. 2015 jasně vyplývá, že se tyto mapy liší. Při úpravách katastrálních map v roce 2012 byly totiž hranice pozemků parc. č. X a X posunuty, a to v neprospěch pozemku žalobkyně.
5. Podle žalobkyně vydal žalovaný napadené rozhodnutí na základě nedostatečných podkladů, dále nepostupoval správně, jelikož opravy a úpravy katastrálního operátu nebyly provedeny dle geometrického plánu z roku 1968, ale podle „zápisu chaty č. e. X“, čímž došlo k posunu hranic mezi pozemky parc. č. X a X.

C. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl. Upozornil na to, že správní orgány v totožné věci již jednou rozhodovaly, a to katastrální úřad rozhodnutím ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. OR-310/2012-709, a žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 11. 2013, č. j. ZKI-O-43/720/2013/10-60.
7. Žalovaný měl za to, že žalobkyně v žalobě neuvedla žádné skutečnosti, kterými by se již nezabýval v napadeném rozhodnutí, proto na něj v plném rozsahu odkázal. Doplnil, že v napadeném rozhodnutí neshledal chyby v zobrazení vlastnických hranic v katastrální mapě, tedy nezjistil chyby v geometrickém určení hranic. Žalobkyně nepředložila žádný nový výsledek zeměměřické činnosti (geometrický plán), který by relevantním způsobem zpochybnil evidované geometrické určení hranic mezi pozemky.
8. Žalovaný doplnil, že katastrální úřady či inspektoráty nerozhodují o existenci či neexistenci vlastnického práva, ale pouze o tom, jak mají být údaje v katastrálním operátu evidovány podle listin založených ve sbírce listin.

D. Jednání krajského soudu

9. Během jednání soudu, které se uskutečnilo dne 27. 2. 2019, žalobkyně zdůraznila, že při pořizování geometrického plánu v roce 1990 došlo ke změně velikosti pozemku a jinému vedení hranice oproti stavu zanesenému v geometrickém plánu z roku 1968.

Pozemek parc. č. X je viditelně větší a v jiném tvaru než na geometrickém plánu z roku 1968. Žalobkyně požadovala, aby byl v katastrální mapě zakreslen stav odpovídající stavu v roce 1968.

10. Zástupkyně žalovaného sdělila, že v roce 1990 byl vytvořen geometrický plán, ve kterém bylo navrženo zrušení hranice mezi pozemky parc. č. X a X a byla v něm navržena nová hranice mezi těmito pozemky; nová hranice však nebyla nikdy realizována. Po technické stránce byl geometrický plán z roku 1990 vyhotoven v místním systému, podrobné body změny se navazovaly na nejbližší body v okolí. Hranice mezi předmětnými pozemky nebyla vůbec vytyčena, při tvorbě geometrického plánu se vycházelo z umístění chat č. e. X a X, které byly v té době již postaveny. Z geometrického plánu z roku 1990 vyplývá, že část chaty č. e. X stála částečně na cizím pozemku. Tomu nasvědčuje i geometrický plán z roku 2008, vytvořený v systému jednotné trigonometrické sítě katastrální, která již vychází z podrobnějších dat. Geometrický plán z roku 1990 nekopíroval v grafickém zobrazení přesné zobrazení v mapě, údaje mohly být zkresleny.
11. Zástupkyně žalovaného zdůraznila, že katastrální úřad vždy vychází z prvotního geometrického určení, kterým byl v této věci geometrický plán z roku 1968. Geometrický plán z roku 1990 nekopíruje měřítko mapy, naopak geometrický plán z roku 1968 ano. Doplnila, že výměra parcely není prvotním a závazným údajem v katastru nemovitostí, stanovení výměry vychází ze zobrazení hranic v katastrálním operátu.
12. Žalobkyně uvedla, že kolíky vytyčující hranici mezi předmětnými pozemky existují do současnosti, pouze došlo ke zmizení jednoho železného vytyčovacího kolíku, přičemž policie pachatele tohoto činu nezjistila. Polohu chybějícího kolíku lze ale vždy doměřit dle geometrických plánů z roku 1968 a 1978.

E. Relevantní skutečnosti vyplývající ze spisu a provedeního dokazování

13. Ze správního spisu vyplynuly pro rozhodnutí věci tyto relevantní skutečnosti:
14. Dohodou o zřízení práva osobního užívání ze dne 3. 8. 1968 zřídil Místní národní výbor ve S. Z. a L. N. právo osobního užívání pozemku parc. č. X v kat. ú. R.
15. Ve spise je založen Geometrický plán ze dne 25. 7. 1968, č. GP 920-154-609/1968 (dále jen „geometrický plán z roku 1968“), kterým byly vypočteny výměry pozemků parc. č. X a X. Na geometrickém plánu je zaznačen stav v katastrální mapě v měřítku 1:2880. Z geometrického plánu se podává, že výměry pozemků parc. č. X a X nebyly vypočteny z přímo měřených měř, ale planimetricky.
16. Žalobkyně uzavřela dne 13. 10. 1975 kupní smlouvu, na jejímž základě koupila pozemek parc. č. X a na něm se nacházející chatu od manželů N.
17. Kupní smlouvou ze dne 6. 11. 1986 žalobkyně převedla svůj spoluvlastnický podíl k části chaty na pozemku parc. č. X a k tomuto pozemku paní M. B.
18. Dne 5. 4. 1988 vydal stavební úřad Městského národního výboru v Konici kolaudační rozhodnutí, kterým povolil užívání rekreační chaty na pozemku parc. č. X v kat. ú. R. na M., postavené na základě stavebního povolení ze dne 27. 7. 1970, č. j. Výst/4271-327-70/Paj.
19. Žádostí o zápis chaty ze dne 10. 12. 1999 žádala M. C. o provedení zápisu novostavby chaty č. e. X postavené na pozemku parc. č. X (který se nachází uprostřed pozemku parc.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

č. X) v kat. ú. R. na M. do katastru nemovitostí. K žádosti přiložila kolaudační rozhodnutí ze dne 16. 9. 1986, č. j. Výst. 263-332-86, jímž stavební úřad Městského národního výboru v Konici povolil užívání stavby rekreační chaty na pozemku parc. č. X v kat. ú. R. na M. (postavené na základě stavebního povolení ze dne 23. 6. 1975, č. j. Výst/2046/327/75/Paj). Přílohou žádosti byl dále geometrický plán ze dne 12. 6. 1990, č. GP 090924323,324 (dále jen „geometrický plán z roku 1990“), pro „zaměření pozemků st. X a X a oddělení pozemků parc. č. X a X“. Na tomto geometrickém plánu je zakreslena chata č. e. X a X a návrh nového vytyčení pozemků (u pozemků parc. č. X mělo dojít ke změně jeho tvaru a výměry tak, aby se chata č. e. X nacházela pouze na jednom pozemku. Pozemek parc. č. měl také změnit své hranice a rozšířit se o část pozemku parc. č. X). Na základě geometrického plánu z roku 1990 byla do katastru nemovitostí zapsána chata č. e. X, která je součástí pozemku parc. č. X.

20. Dne 11. 2. 2008 žalobkyně ohlásila budovu č. e. X na pozemku parc. č. X a X za účelem zapsání do katastru nemovitostí. V ohlášení uvedla, že se budova nachází na pozemku parc. č. X a X. Dne 12. 3. 2003 doplnila uvedené ohlášení a uvedla, že *„v případě, že by nebylo možné zapsat celou stavbu na parc. č. X a X žádám o zapsání části chaty č. e. X na pozemku parc. č. X. V době, kdy byla prováděna stavba chaty jsme byli vlastníci obou pozemků – parc. č. X a X. Stavba byla dostavěna v roce 1985 a kolaudována v roce 1988. Hranice pozemků nebyly patrné a skutečnost byla zjištěna téměř po 20ti letech užívání nemovitosti“*. Přílohou ohlášení byl geometrický plán ze dne 20. 2. 2008, č. 103-40060/2008 (dále jen „geometrický plán z roku 2008“). V tomto geometrickém plánu byla chata č. e. X ve vlastnictví žalobkyně zakreslena tak, že zasahovala do pozemků parc. č. X i X. Na podkladě tohoto geometrického plánu byla budova č. e. X zapsána do katastru nemovitostí.
21. Dne 27. 5. 2011 byla v k. ú. R. na M. vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu. Obnova byla provedena přepracováním katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru. Žalobkyně proti obnově katastrálního operátu nevznesla námitky.
22. Dne 21. 8. 2012 žádala žalobkyně o opravu chyby v katastrálním operátu. Rozhodnutím ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. OR-310/2012-709, katastrální úřad opravil v souboru geodetických informací geometrické a polohové určení hranic mezi parcelami č. X, X, st. č. X a parcelami č. X, X, st. č. X podle neměřického záznamu č. X a nevyhověl nesouhlasu žalobkyně ze dne 30. 11. 2012 a 5. 12. 2012 s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala.
23. Dne 18. 11. 2013 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. ZKI-O-43/720/2013/6/10-60, kterým zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 17. 7. 2013 potvrdil. Žalobkyně proti rozhodnutí o odvolání nebrojila žalobou.
24. Žalobkyně II. žádostí ze dne 28. 4. 2016, doručenou katastrálnímu úřadu dne 29. 4. 2016, požádala o opravu chybného *„geometrického a polohového určení nemovitostí parc. č. X, parc. č. X v katastrální operátu a chybných výměr v listinách pod stavbou č. e. X, kat. ú. R. na M.“*
25. Dne 27. 5. 2016 katastrální úřad oznámil žalobkyni, že opravu na základě návrhu žalobkyně ze dne 29. 4. 2016 neprovede.
26. V podání ze dne 28. 6. 2016 žalobkyně vyslovila nesouhlas s neprovedením *„opravy chyby v katastrálním operátu a polohového určení nemovitosti parc. č. X, parc. č. X a stavby č. e. X“*

v kat. operátu, kat. ú. R. na M.“. Katastrální úřad proto následně dne 30. 6. 2016 vydal oznámení o zahájení řízení o opravě katastrálního operátu.

27. Rozhodnutím ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. OR-298/2016-709-20, katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobkyně, který mu byl doručen dne 30. 6. 2016, jelikož se nejednalo o chybu v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním ze dne 6. 11. 2016.
28. Rozhodnutím ze dne 29. 3. 2017 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 3. 10. 2016.
29. Během jednání soudu, které se uskutečnilo dne 27. 2. 2019, žalobkyně k důkazu předložila geometrický plán ze dne 28. 6. 2007, č. 98-1032/2007. Krajský soud z něj zjistil, že měl sloužit ke změně hranice mezi pozemky parc. č. X a X, přičemž tato změna hranice je na geometrickém plánu zaznačena. K realizaci navržené změny nedošlo.
30. Žalobkyně během jednání soudu dále předložila kopii geometrického plánu z roku 1990, na které rukou zaznačila, jakým způsobem by měly vést hranice pozemků parc. č. X a X. Vzhledem k tomu, že k zaznačení hranic došlo toliko rukou podle ničím nepodložené úvahy žalobkyně, krajský soud tento důkaz neprovedl, protože by nebyl s to prokázat případnou změnu hranic. Žalobkyně dále předložila geometrický plán ze dne 14. 5. 1984, č. 143_59, 60-91-84, který sloužil k zaměření „st. pl. X a X“. Krajský soud zjistil, že jsou na tomto geometrickém plánu zaznačeny i pozemky parc. č. X a X, přičemž jejich zakreslení neobsahuje jak stavby č. e. X a X, tak přesné zaznačení lomových bodů.
31. Z – při jednání předloženého – výpisu z katastru nemovitostí ze dne 22. 2. 2019, týkajícího se pozemku parc. č. X v k. ú. R. na M., krajský soud zjistil, že v jeho části E Nabyvací tituly a jiné podklady zápisu je zapsána Kupní smlouva V11 4017/2000 ze dne 11. 12. 2000 a právní účinky této smlouvy nastaly ke dni 13. 12. 2000.
32. Žalobkyně předala krajskému soudu záznam podrobného měření změn č. 116 ze dne 8. 4. 2011. Vzhledem k tomu, že sama žalobkyně nevěděla, co z tohoto záznamu vyplývá a k prokázání jaké skutečnosti by měl sloužit, jej krajský soud k důkazu neprovedl.

F. Posouzení věci krajským soudem

33. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
34. Mezi stranami není sporné, že žalobkyně proti obnově katastrálního operátu nepodala námitky. Krajský soud se proto zabýval tím, zda i za této situace mohla žalobkyně vůbec podat návrh na opravu chyby katastrálního operátu.
35. Platnost nového katastrálního operátu byla vyhlášena ke dni 27. 5. 2011, tímto dnem se v souladu s § 17 odst. 2 tehdy účinného katastrálního zákona (zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) stal dosavadní katastrální operát neplatným. Krajský soud se nicméně nedomnívá, že by poté, co se katastrální operát stal v důsledku obnovy neplatným, nemohla být provedena oprava chyby, která má původ ve zřejmém omylu při vedení katastrálního operátu před jeho obnovou. Institut opravy chyby dle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“) lze dle soudu použít i k opravě chyby v obnoveném katastrálním operátu (obnova byla provedena „toliko“ přepracováním, tj. digitalizací analogové katastrální mapy), jestliže vznikla

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zřejmým omylem při vedení katastru před jeho obnovou a v rámci obnovy katastrálního operátu nebyla tato zřejmá chyba odstraněna. Jinými slovy řečeno, soud není toho názoru, že by provedení obnovy katastrálního operátu (ve vazbě na nevyužití institutu námitek proti obnovenému operátu) představovalo překážku pro provedení opravy chyby v obnoveném katastrálním operátu, která má původ v obnovovaném katastrálním operátu, z něhož byla převzata. Existence specifického prostředku ochrany v podobě námitek proti obnovenému katastrálnímu operátu nevylučuje, aby žalobkyně využila obecného prostředku ochrany v podobě návrhu na opravu chyby (shodně vyslovil Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 27. 2. 2018, č. j. 46 A 125/2015- 77). Žalobkyně tak byla v posuzované věci oprávněna podat návrh na opravu chyby katastrálního operátu, na jehož základě bylo posléze zahájeno řízení, které je předmětem této věci.

36. Podle § 36 katastrálního zákona na *písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly*

a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

37. Pojem zřejmý omyl při vedení katastru nemovitostí vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, v němž dospěl k závěru, že může jít jak o omyl týkající se skutkových okolností (např. chyby v psaní, počítání, opomenutí zapsání údajů v podkladové listině obsažených), tak o omyl právní (např. zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené zákonem). Je však charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.

38. V rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31, se Nejvyšší správní soud k povaze omylu vyjádřil tak, že „*omyl musí být zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný*“. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65). V rozsudku ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 – 38, Nejvyšší správní soud shrnul, že „*o omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem*“. Z výše uvedeného vyplývá, že katastrální úřady mají katastrálním zákonem striktně vymezenou možnost zasahovat do údajů uvedených v katastru nemovitostí, mohou opravit zjevné chyby jen z důvodů obsažených v § 36 katastrálního zákona. O takové chyby se však v posuzované věci nejednalo.

39. Z podané žaloby a předložených podkladů vyplývá, že žalobkyně v rámci řízení o opravě chyby katastrálního operátu chtěla řešit posun hranic mezi pozemky parc. č. X a X, zejména s ohledem na sporné otázky ohledně vlastnictví předmětných pozemků. K tomu krajský soud uvádí, že v této souvislosti Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27, vyslovil, že „*katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k*

nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky“. Řízení o opravě katastrálního operátu má tedy striktně evidenční funkci a vylučuje, aby správní orgány činily samostatné úvahy o soukromoprávních otázkách, nejasnostech týkajících se vlastnictví či zjišťovaly, co je „skutečným stavem“ či „pravdivé“. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží toliko k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. „Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici. Stáří podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, přitom nehraje roli“.

40. V tomtéž rozsudku Nejvyšší správní soud rozvedl, že „plynutím času může dojít ke změně obsahu vlastnických práv, například vydržením. Není ani vyloučeno, aby došlo ke změně hranic mezi pozemky (§ 52 odst. 3 vyhlášky č. 26/2007 Sb., resp. § 46 odst. 1 vyhlášky č. 190/1996 Sb.), aniž by o tom měl katastrální úřad k dispozici příslušný podklad, ať již zaviněním vlastníků pozemků nebo zaviněním svým. Tehdy je třeba vlastníky sousedních pozemků odkázat k soukromoprávním institutům, především k určovací žalobě, případně k institutu náhrady škody, byla-li jim škoda činností katastrálního úřadu způsobena“. Krajský soud proto v nyní posuzované věci nebyl oprávněn zkoumat širší – soukromoprávní – okolnosti případu a napravovat pochybení, které nemají přímou souvislost s řízením o opravě chyb katastrálního operátu. Nemohly tak učinit ani správní orgány, protože ty v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemohou odstraňovat spory týkající se vlastnického práva (blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, č. j. 8 As 4/2011-334). Krajský soud se tak dále zabýval pouze námitkami, které se vztahovaly k vlastnímu řízení o opravě chyby katastrálního operátu.
41. K řádnému posouzení věci bylo nutné nejprve vyřešit otázku, který geometrický plán vytyčil hranici mezi pozemkem parc. č. X a X. Krajský soud zkoumal geometrický plán z roku 1990 a zjistil, že na jeho základě byla do katastru nemovitostí zapsána budova č. e. X a pouze na ni se tento geometrický plán vztahuje. Geometrický plán z roku 2008 sloužil k zápisu budovy č. e. X do katastru nemovitostí, aniž by nově stanovoval hranice mezi pozemky parc. č. X a X. Jediným geometrickým plánem, který se vztahuje k posuzované hranici, je tak geometrický plán z roku 1968.
42. Žalobkyně namítala, že chyba v katastrální mapě vznikla na základě geometrického plánu z roku 1990. Krajský soud pečlivě posoudil všechna rozhodnutí katastrálního úřadu a žalovaného a ani z jednoho se nepodává, že by při stanovení hranic předmětných pozemků vycházely správní orgány z geometrického plánu z roku 1990. Tento geometrický plán sloužil toliko pro účely zápisu budovy č. e. X do katastru nemovitostí. Při zpracování geometrického plánu mohlo dojít k nepřesnostem či posunutí hranice mezi pozemky parc. č. X a X. Jak ale vyplývá z následujících rozhodnutí správních orgánů v posuzované věci, nikdy nedošlo k případnému posunu nad rámec zákonem aprobované odchylky. Správní orgány při posuzování věci a rozhodování o žádostech žalobkyně o opravy chyby

vyvozovaly hranici mezi pozemky parc. č. X a X vždy od jejího zakreslení v geometrickém plánu z roku 1968. S tvrzením žalobkyně se tak krajský soud neztotožňuje.

43. Žalobkyně v žalobě dále pouze obecně namítala, že úprava katastrálních map v roce 2012 byla vadná. Krajskému soudu u takto obecného tvrzení není zřejmé, o jakou úpravu katastrálních map se mělo jednat. Ze správního spisu krajský soud k roku 2012 zjistil, že žalobkyně dne 21. 8. 2012 podala žádost o opravu chyby katastrálního operátu. Katastrální úřad při posuzování této žádosti zjistil, že při obnově katastrálního operátu přepracováním vznikla zřejmá chyba v zobrazení hranic mezi parcelami parc. č. X, st. X, X a X a parcelami parc. č. X, X, X. Nechal proto zpracovat neměřický záznam č. X (na jehož obsah žalobkyně zřejmě odkazuje), který však byl změněn a nahrazen neměřickým záznamem č. X, ze kterého vycházel katastrální úřad a žalovaný v této věci. Neměřický záznam č. X, který se k namítanému roku 2012 vztahuje, tak hranici mezi předmětnými pozemky neovlivnil.
44. Hlavní námitkou žalobkyně je, že došlo k nezákonné úpravě hranice mezi pozemky parc. č. X a X a že měly správní orgány v rámci řízení o opravě namítané chyby katastrálního operátu opravit. K tomu krajský soud sděluje, že obdobnou otázkou se již zabýval Nejvyšší správní soud a v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, uvedl, že *„k opravě chyby v katastrálním operátu podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, spočívající v nesprávně zakreslené vlastnické hranici, může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, byla-li hranice zakreslena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou a současně vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti jej neměnili“*. Tyto podmínky v posuzované věci naplněny nejsou, protože katastrální úřad vycházel z předložených podkladů, z ničeho se nepodává, že by mělo dojít k omylu některého z pracovníků správních orgánů a dále mezi vlastníky sousedních pozemků neexistuje shoda na tom, kudy přesně má hranice mezi pozemky vést. Správní orgány, aby vyloučily omyl katastrálního úřadu při jeho činnosti od roku 1968, který by měl za následek opravu chyby v katastrálním operátu, zkoumaly, zda mohlo dojít k případnému posunu hranice mezi pozemky parc. č. X a X a zda by případná změna hranice přesahovala zákonem předvídanou odchylku. Jednaly tak v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118, uvedl, že *„chyby vzniklé nesprávným geometrickým a polohovým určením – nepřesnosti při podrobném měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel – se v katastrálním operátu opraví pouze tehdy, pokud došlo k překročení mezních odchylek stanovených prováděcí vyhláškou. V případě nepřekročení mezní odchylky se nejedná o opravu chyby v katastrálním operátu, nýbrž o zpřesnění evidenčních údajů katastru nemovitostí“*.
45. Krajský soud se proto dále zabýval tím, zda úvaha správních orgánů o odchylkách nebyla nezákonná. K tomu uvádí, že pro posouzení velikosti odchylek je zásadní zařazení do kódu kvality. Krajský soud proto dále zkoumal, proč zvolily správní orgány kód kvality bodu 8 a nikoli 3, jak požadovala žalobkyně.
46. Podle bodu 15.6 přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“), se *kód kvality podrobných bodů určených digitalizací z katastrální mapy vedené na plastové fólii stanoví podle měřítka této mapy*. Jak vyjasnil krajský soud výše, správní orgány u hranice pozemku parc. č. X a X vycházely z geometrického plánu z roku 1968, na jehož základě bylo zapsáno rozdělení pozemků X a vytyčena hranice mezi předmětnými pozemky. Při stanovení kódu kvality tak správní orgány vycházely z

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

katastrálních map z roku 1968, které byly zobrazeny v měřítku 1:2880. V této souvislosti je důležité uvést, že v posuzované věci nebyly dány lomové body přímým zaměřením geodetickými metodami, ale zobrazením na mapě. Tato skutečnost mimo jiné vyplývá přímo z geometrického plánu z roku 1968, ve kterém je uvedeno, že výměry pozemků parc. č. X a X nebyly vypočteny z přímo měřených měř, ale planimetricky. Krajský soud poznamenává, že hranice mezi pozemky parc. č. X a X byla v současných mapách zakreslena na základě převedení fyzické mapy v měřítku 1:2880 do elektronické podoby, k zaměření lomových bodů v terénu tak nedošlo.

47. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je v posuzované věci třeba kód kvality vymezit podle bodu 15.6 katastrální vyhlášky, která stanoví, že je-li měřítko mapy, ze které správní orgány vycházejí jako z původního podkladu, 1:2880, použije katastrální úřad při svých výpočtech kód kvality 8 se základní střední souřadnicovou chybou 1 m. Krajský soud upozorňuje, že správní orgány neměly možnost se od uvedené regulace odchýlit. Kód kvality 3 by mohly použít pouze v případě, že by byly dány lomové body přímým zaměřením geodetickými metodami, což se v posuzované věci nestalo. Správní orgány proto nepochybily, pokud ve svých výpočtech vycházely z kódu kvality 8.
48. Žalobkyně tvrdila, že hranice mezi pozemky parc. č. X a X je seznatelná i v terénu, kde je vyznačena prostřednictvím kolíků. K tomu krajský soud uvádí, že z předložených podkladů nevyplývá, že by byla hranice formálně vytyčena zaměřením na místě. I kdyby byla hranice skutečně v terénu fyzicky vymezena, pokud tak nebylo učiněno zákonem předvídaným způsobem, nebyl katastrální úřad oprávněn ze skutečného stavu vycházet. Tvrzení žalobkyně navíc vyvrací geometrický plán z roku 1968, který ve svém textu výslovně uvádí, že k přímému měření měř ani v roce 1968 nedošlo.
49. Krajský soud se dále zabýval mezní odchylkou mezi výměrou parcely grafického počítačového souboru a výměrou v souboru popisných informací. Podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky se mezní odchylka u kódu kvality 8 u nejméně přesně určeného lomového bodu na hranici parcely vypočítá jako $2,0 \times \text{odmocnina } P + 20$, kdy P je větší z porovnávaných výměr. Žalobkyně namítala, že pozemek parc. č. X měl mít výměru nejméně 7 m^2 a má pouze 3 m^2 . Použil-li krajský soud shora uvedenou rovnici a dosadil-li ji ($2,0 \times \text{odmocnina ze } 7 + 20$), došel k závěru, že mezní odchylka u uvedeného pozemku je až 25 m^2 . Tvrzené rozpory ve výměře pozemku parc. č. X tedy z mezní odchylky nevybočují.
50. Správní orgány operovaly dále s mezními chybami. Podle bodu 13.2 přílohy katastrální vyhlášky Mezní souřadnicová chyba u^{xy} se stanoví dvojnásobkem základní střední souřadnicové chyby m^{xy} . Mezní rozdíl délky u^d se stanoví dvojnásobkem základní střední chyby délky m^d . Základní střední souřadnicová chyba (m^{xy}) má podle bodu 15. 6 přílohy katastrální vyhlášky u kódu kvality 8 v hodnotě 1 m. Mezní souřadnicová chyba (u^{xy}) je jejím dvojnásobkem, tedy 2 metry.
51. Podle bodu 13.3 přílohy katastrální vyhlášky mezní polohová chyba u^p je dána vztahem

$$u^p = \text{odmocnina } 2 \times u^{xy}.$$

52. V posuzované věci lze mezní polohovou chybu vypočítat jako

$$u^p = \text{odmocnina } 2 \times 2$$

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

$$u^P = 1,41 \times 2$$

$$u^P = 2,82$$

53. S touto hodnotou 2,82 metrů argumentovaly i správní orgány v posuzované věci a vysvětlily, že i pokud by byla hranice mezi předmětnými pozemky od roku 1968 posunuta, ale tento posun by nepřesáhl chybu 2,82 metrů, nebyly by správní orgány oprávněny provést opravu chyby v katastrálním operátu. Správní orgány tak rozhodly v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118 (podrobněji v 40 odůvodnění tohoto rozsudku).
54. Krajský soud na základě výpočtu dle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky zjistil, že mezní odchylka mezi výměrou parcely grafického počítačového souboru a souboru popisných informací může být u kódu kvality 8 až 25 m². Mezní polohová chyba dle bodu 13.3 přílohy katastrální vyhlášky je skutečně 2,82 m. Úvahy správních orgánů jsou za této situace řádné.
55. Krajský soud uzavírá, že správní orgány vycházely při určení hranice mezi pozemky parc. č. X a X z geometrického plánu z roku 1968, nikoli z geometrického plánu z roku 1990, jak tvrdila žalobkyně. Krajský soud dále zjistil, že i případné nepřesnosti v průběhu hranice mezi předmětnými pozemky nepřesáhly mezní odchylky stanovené zákonem. Krajský soud tak má za to, že správní orgány v řízení o opravě chyby katastrálního operátu nepochybily, když nevyhověly požadavku žalobkyně na „opravy chyby v katastrálním operátu a polohového určení nemovitosti parc. č. X, parc. č. X a stavby č. e. X v kat. operátu, kat. ú. R. na M.“.

G. Závěr a náhrada nákladů

56. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalovaný má právo vůči žalobci na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto krajský soud výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 27. února 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu